

Като бѣше распустно врѣме не можихми да посѣтимъ и да видимъ училиштните нареди и положението имъ. Нѣ до колкото можихми отъ предирване да се понаучимъ, на учителити же натоварено всичко то грижане за училиштний редъ. То се знае, че въ такъвъ случай успѣхити на училищата не могатъ да не куцатъ.

Когато тръгнахми изъ Самоковъ за Сръдецъ часъ тѣ заминоваше десетъ тѣ; слънце то вече бѣше на заходъ, когато взехъ *сбогомъ* отъ новити си тукъ пришатели, съ които най-искрено се опростихъ.

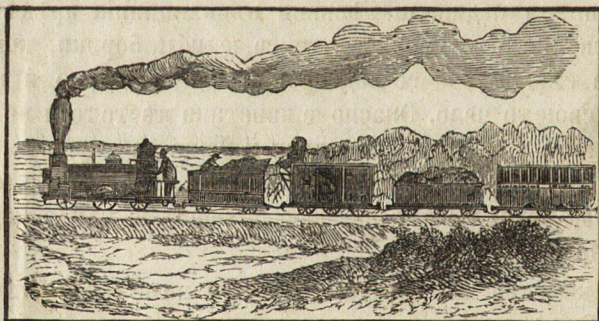
Ми пътовахми цѣла ношть по хладината, или по-право по студенината, и отъ какъ прѣминахми опаснити хълмове, проломи и криволичене, осъмнахми въ *София*, старославната *Триадица* или *Сръдецъ*. Тукъ прѣсѣдѣхми единъ день, защото вече ни не сдържаше да се бавимъ, и колкото приближавахми до родното си мѣсто, толкова повече осѣтахми да ни прилича и да ни вика камъ себе.

ПЪТОВАНИЕ ПО ТРАКИЯ,

Отъ Цариградъ до Одринъ.

(Изъ писмата на В. П.)

Знамъ, че си любопитенъ да научишъ моити пътни впечатления отъ Цариградъ до Одринъ и оттамъ до Пловдивъ; за това бързамъ да ти съобща по нѣшто отъ тѣхъ. Казовамъ по

нѣшто, защото врѣме ми недостига за повече, отъ многото ми работи; друго, защото ми по-изнася да ти съобща подробностити, когато се видимъ пакъ лично. Ште има, увѣрявамъ